

Впадiте на земське лоно
I слух приклонiте земно:
Гуде, як во время оно,
Гуде, як атлантам, темно.

I води гудуть i хмари
В огнях по найвищi клуби...
Гудуть, як софари кари,
Гудуть, як загуби труби.

Гучнiше, могiтнiш гули,
Бурiмнiше древнi сили...
За те, що Сонце забули,
За те, що серце забили.

Прага, 1938

Текст наводиться за збiрником « [Олекса Стефанович. Зiбранi твори](#) ». Збiрка «Кiнцесвiтнє».